

РЕШЕНИЕ

№ 4393

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3366** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

АССГ е сезиран от Р. Н. Н. с жалба срещу решение № 835 от 20.02.2023 г. на СРС, НО, 95 с-в по нахд № 8437/2022 г., с което е потвърдено издаденото срещу жалбоподателя НП. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. Актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ и наказателното постановление /НП/ са издадени от компетентни органи съгл. чл. 189 от ЗДВП и с оглед представената заповед на Министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР, които да съставят АУАН и да издават НП. При издаването на АУАН и НП не са допуснати нарушения на административно-производствените правила. Установената с акта и НП фактическа обстановка се потвърждава изцяло от показанията на разпитания пред СРС свидетел К., работещ в Об РУ-СДВР към 19.05.2022 г., който помни водача, управлявал М. МЛ във видимо нетрезво състояние и който е отказал

алкохолна проба. Същите са логични, последователни и непротиворечиви с показанията на останалите разпитани свидетели, поради което съдът ги кредитира. Показанията му изцяло кореспондират и с изготвената от него в хода на административно-наказателното производство докладна записка. Същите водят до единствен възможен извод, а именно – осъществяване от страна на Н. на вмененото му нарушение, поради което и възраженията в КЖ, че СРС не бил изяснил въобще случило ли се е подобно нарушение, не намират опора в доказателствата.

Неоснователни са възраженията на касатора в КЖ.

В издадените АУАН и НП конкретно е посочена разпоредбата, на основание на която е ангажирана адм.-наказателната отговорност на касатора, а именно чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, която правна норма съответства изцяло и на словесното описание на деянието – отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

Актът е връчен при отказ на нарушителя, което е удостоверено с подписа на двама свидетели – очевидци на нарушението. Т. за изследване също е връчен при отказ на Н., което отново е надлежно удостоверено с подписа на свидетел.

За настоящия касационен състав е неясно с какви допълнителни изречения би следвало да се опише отказът от извършване на проверка с техническо средство, както и впоследствие от кръвна проба, в каквато насока са възраженията в касационната жалба, но от всички събрани доказателства е очевидно, че е налице такъв отказ, удостоверен с подписа на свидетелите. Друг е въпросът, че касаторът и не твърди, че няма отказ, а твърди единствено, че не бил ясно описан, което не е доказано предвид подробното съдържание на АУАН и НП. Действително са налице две форми на деянието – отказ от проверка с техническо средство и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор, но в случая видно от доказателствата Н. е реализирал и двете форми на изпълнително деяние, предвидени в правната норма, поради което и двете са описани в АУАН и в НП.

С оглед на изложеното законосъобразно е ангажирана административно-наказателната му отговорност. СРС е изложил мотиви и във връзка с вида и размера на наложеното на Н. наказание, императивно предвидени в нормата на закона, които не следва да бъдат преповтаряни.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 835 от 20.02.2023 г. на СРС, НО, 95 с-в по нахд № 8437/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.